An Early Karaite Document in Judgeo-Persian

というはいるながらまないまではのであるないがられているのです

The present document derives, like the legal deed from Ahwaz of 1020, from the Cairo Geniza (Mosseri Collection I a 1). It is earlier maximum than they document, being dated to 951 A.D. Its special interest lies in the fact that it is the first Judaeo-Persian document that manaka is explicitly identified as Karaite. A mamma text published not long ago by D.N. MacKenzies (BSOAS, XXXI, 1968, 249-269) has been identified by J. Rosenwasse. (The British Museum, Handlist of Persian Manuscripts 1895-1966, London 1969, p. 41) as being a fragment from a Karaite Sefer $\mathtt{Mizvot}$. This identification seems substantiated by parallels in Anan's Book of Precepts. The new document, which positively shows the use of Judgeo-Persian by Karaites, may help to remove whatever other doubts could be felt on the subject. The present text maker is also a legal document, and contains a number of features which are common to early Judaeo-Persian texts. It shares with the B.M. fragment of Sefer Ha-Mizvot the peculiarity of using zayin to express 1; it also uses greater gimel for the same purpose, whereas the B.M. fragment employs gade as an alternative letter to express 1. These observations somewhat complicate the picture drawn by G. Lazard in a table showing how Persian phonemes are represented in different Judaeo-Persian texts (Studies in Bibliography and Bookkore VIII, 1968, p. 83), but in the absence of geographical indications with regard to the Karaite fun documents no conclusion can be drawn from this peculiarity. Features which occur in this document and which are shared by other Judaeo-Persian texts of the early period

are the following: the prepositions 5 (written either XXXXX "-, wx 'w, or w-), 'zmr (usually followed by r' as puzzz postposition), mr (?), It may be observed that these prepositions have and original dative meaning, but tend also to be used for the accusative, and that firm is attested in the Jewish-Persian colophons from K'aifeng (D. Leslie, Abr-Nahrain, VIII, 1969, 1-35) as a postposition "who has a share in Paradise" with a genitive effect. The expression gan 'eden ba(h)r/occurs as a constant epithet for the deceased, and is reminiscent of the minitum epithets 'eden berek, 'eden! (or 'adan!) employed in a similar manner in the Judaeo-Persian tomb-stones from Ghür (Afghanistan), published by G. Gnoli (Le iscrizioni giudeo-persiane del Gür (Afghanistan), Rome 1964) and E. Rapp (Die jüdischpersisch-hebräischen Inschriften aus Afghanistan, München 1965). pzyšt One may point out the words/tys, zwyst, and the interesting use of zyst = Classical and Middle Persian jastan "to jump" hence "to occur, happen" and here in a sense like "to accrue, to be added to an account".

Translation of the document

報道後の後からないになるである。ことから

There were present at the Court of the Karaites at this

time(?) Samuel, Hayyim and Aharon, and they put a question before

us (??) for admonition (?) on the 16th of Ab in the year 1262

The Said

Sel. This Samuel made a petition to Hayyim and Aharon, trustees

of Hasan the Custodian, whose share be in Paradise, their

maternal uncle, and he said: "He made a thing which accrued to
who am Samuel,
me/and which was to be debited to Hasan the Custodian, may the

spirit of God put him to rest". We said to them: "We

draw (an agreemak) between you, so that we make a settlement incumbent upon you, (by the terms of which) whatever we do to your persons or kaxyam for your sake, you should accept and should not act otherwise, and should not go to court other than this for (any) demand". They agreed to this pact and condition, and the Samuel took (?) this condition, and confirmed it upon himself by oath as follows: *** (he does) *Examp otherwise than what they tell him in this court of the Karaites [the oath is uncompleted]. Then we said to the Paid these Hayyim and Aharon: "Just so as this Samuel undertook it upon himself, ymmxskamaax it should also be incumbent upon you". They said: "Yes, it is incumbent upon us". And then the Samuel made a petition concerning (the property of) Hasan the Custodian, whose share be in Paradise. Much talk went between the three of them in this matter, and they xexes and they xexes and they xexes and the three of them in this matter, and they xexes and the three of them in this matter, and they xexes are the three of them in this matter, and the xexes are the three of them in this matter, and the xexes are the three of them. the said Hayyim and Aharon presented the books of Hasan the Custodian, whose share be in Paradise, and we saw that there resulted for us by research into it nothing, viz. that there would accrue anything to Samuel's credit against the said Hasan. Finally, the said Samuel consented and was agreeable thus, by his own choice, and said: "I www.gxaxablaxwad consent and am agreeable that these Hayyim and kkee Aharon, my brothers, make by themselves a search in the our uncle's account-books, and whatever they say they have found there, whether it is for me or against me, their word will be true and accepted, and they are treetworthy in whatever they say concerning which well informed they are of mx ene eximina and which they have found in our uncle's books which I owe. If they say that they have found

some thing in his book which I owe, I shall pay it without

trusta

大学の大学の大学を変しているというないのであるというないのできないというできません

The said Samuel gave an extension to Hayyim and Aharon his brothers to make a search in those books till the month of Marheshvan in the year 1263 by his own will. The said Hayyim and Aharon were also agreeable in this manner and departed from the court of the Karaites (with agreement) as to this manner. We made it two parts, and gave one to Samuel and two to Hayyim and Aharon, so that interest should come to the hand of each one otherw as memory, choice and proof.

··· Ismā'īl

Abrahama b. EX Padoy, witness

Sa'Id

高されておりますとうなどのであるとなるはないません。 あったいとはないできるとなったのである。 (פוסרי] ב 1. פיקוופילם 26187 באוסף המכון להצלומי בתבי היד העבריים)

- (1) מצרא בוד[ינד] מא [בית דין י]קראון מא[ין? אפר]אל [שמ]ואל וחיים ואהרן
- (2) וסואל מר פיש מא(?) פאין כאר ו [ל]ש [מ? א] זהרה מז אב (2) מאל הזר ודויסה ושפת
  - ודו שמאר ישטאר טאלי[ב ב]וד אין שמואל אחיים ו אחרן רא (3) וצייאן
- (4) יַ בַּן עדן באר חסן יקייָם יכָ[אל] שאן וגוָפת כו היסי כרד זיסת (4)
  - ימן שמואל רא [2.0]ת אבר חסך יקייט רוח יי"י הניחנו (5) וגופ[תים] שאן

- (6) כו אידון פיאן תאך כשים כו מותוקי אבר תאן ביכונים [כו] אן
- יאכסתאן ואזמר תאן ביכונים ביפדיריד וכליף ני כוניד (7). ואמגליסי

(8) זוד אזין אמושלבא 🧐 ני שיד 🥱 וביכאמיסתיגד פאין

משת ואין שרט

אין מממפא אין און (?) ואין שרט ותאכיד ביכרד (?) וביסתיד (?) אין מממפא אין אין אין אין אין אין אין (?)

אבר כויסתנים

- (10) פא אלה וקללה כו אגר כליף אז אן יגוינדיש פאין מגלים יקרא
- (וא) אן (11) אן (בופחים או אין חיים ואהרן רא כו הם ביאון יאין //
  - (נְ) שמואל ליזים כרד כוישתניש רא שומא רא ליזים היסת /// ארב ליזים היסת /// ...
  - וגופתינד כו ארי אבר אימא ליזים היסת ואנשש בה סופאלבא (13)
- (14) פידא ביכרך אין שמואל אז קיבל גן עדן בהר חסן יקיים וסכון
  - [15] בסיאר רפת מיאן שאן הר פי פאין סבב ורפתר הא י גן עַ[דן]
    - (16) בהר מסן יקיים חצרא כרדינד אין חיים ואהן ופדים דידים
  - (17) לתין פי אזמר מאן פ[א] תחקיק תחצלא ני בוד כו תיסי אומר
  - (18) ישמואל רא אבר אין [ח]סן זיסה וגומלא יכאר אידון ראצי
    - (19) והפדאדים [מא]ן ביבוד אין שמואל פא אכתיאר יכודיש
    - (20) וגופת כו ראצי וה[מדא] דיסתאן הוס פאין חיים ואפרן
      - (21) יבראדראנום כו כוד שאן זוישת כוננד פא אנגרשתהא
    - (22) י כאל מאן זכ לבד והר צי ביגוינד כו איאפתינד אזמרס

京人養養亦以 明明於學者之為

(23) ואברם גופתן שאן ראסת ופדינריפתא היסת ומהימן

- (24) הינד פא הר צי גוינד כו אברש זק פא בודינד ואיאפחינד
- (25) פא דפתר יכאל ומא וואמאל יאברם ואגר גוינד כו היסי
  - (26) איאפתינד פא דפתריש אברם היסת בידהום אבי
  - דשע ואבי תאכיר ואבי כהאן ומהל דאד אין שפואל (27)
    - אחיים ואהרן רא יבראדראניש רא תא פאין דפחר (28)
  - (29) הא דוישת כוננד תא מהיאן ימרחשון סאל הזר ודויסת
    - ושפת ופי מא ריצא יכודיש ואין תיים ואחרן אניז (30)
- און ס און האן ראצי בודינד ואבר אין סאן אז אַפּלאָאָאָ (?) הם פאין פאן ראצי בודינד ואבר אין
- יבית דין יקראאן אנצרפא בודינד ופא דו נים רא כרדים (32)
- רא יכי וחייט ואהרן רא דו פא בורסד [1] (33) ווווים שפואל רא יכי וחייט ואהרן רא דו

1000mmのでは、1000

- 000 מא דפת הר יכי אזישן איאד כיאר ופזישת (34)
  - ע ([ ] אסמעיל אברהט בן פאדוי עד פ כ ת

2 3

סעיד

·安存以下的 · 传教

(1) היו לפני בין דין הקראים בזמן (?) חזה שמואל וחיים ואהרן ושאלו שאלה (?) לפנינו (?) בענין זה לשם אזהרה (?) בש"ד באב שנת 1262 למניין שטרות. שמואל זה שאקם הגיש בקשה (הגופנית) אל חיים ואהרן הנאמנים על עזבונות של הסן "הממונה", חלקו בגן עדן, דודס, ואמר: "דבר עשה שנזקף לזכותי, (5)א אני שטואל, ונוקף לחובת מ חסך "הממונה", רוח ה' תניחגו". אמרגו להס: "אנו קובעים עליכם גזירה, שמה שנעשה לכם ובשבילכם תקבלו ולא תעשו אחרת, ולא תלכו למושב (בית דין) כדי לדרוס דבר חוץ מ(פעם) זאת". הם נתרצו בהסכם ובתנאי הזה, פספלטלמסמקמל6)ממשפטמפפט בממטשפטמשמעם רקיבל (?) שמואל זה את התנאי הזה; וחיזק על עצמו (10) באלה וקללה לאמור: "אם יעשה אחרת פמת שאומרים לו בעוצאא הקראים פאדאת..." ואז אמרנו לה ינ ששש ואהרן אלה: "בפי שקיבל שמואל על שלפש עצמוב את תחיוב. כך גם עליכם מושל תחיוב". והט אמרו: "כן, מושל עלינו תחיוב". ואז השפיע שמואל זה דרישה לגבי חסן הממונה, חלקו בגן עדך. דברים/רבים נאמרו בין כל שלושתם בענין זה, והביאו/את ספרי הסן הממונה, חלקו בכן עדן, ובחט ראינו שלא עלה לנו דבר בחקירת שנזקף לזכותו של שמואל דבר כנבד אותו חסן. בסופו של דבר נתרצה והסכים שמואל זה פרצון עצמו כך (20) אמר: "מתרצה ומסכים אני לגבי היים ואהרן אחיי שיוופשו בעצמם בספרי הוושבונות של דודנו ד"ל, וכל מה שיאמרו שמצאו לטובתי וכנגדי -- דבריהם נכונים המליריים, והם מהימנים בכל מה שיאמרו בספרו של דודנו מממון שאני חייב בו. אנ יאפרו שפצאו דבר מספרו שהוא לחובתי ---- אשלט אותו בלא דחיה ובלא השתהות ובלא חירוץ." שמואל זה נתן אורכה לחיים ואהרן אהיו כדי שיחפשו בספרים אלה עד הודש מרחשון שנת אלף מאתים ששים ושלוש ברצון עצמו. בם חייכ ואהרן אלה נמרצו באופן זה ונסתלקו

古成 生日本 れる後年は世界は日本の

מסושב בין דין הקראים (בהסכמה) על אופן זה. חילקנו (את ההסכם) לשני הצאים, ונתננו לשמואל אחד ולחיים ואשרן שניים, כדי שיהיהב ביד כל אחד מהם לזכרון, לבחירה ולמענה.

.... אסמעיל אברהם בן פארוי עד

סעיד...